

[Taanquist]

Jeg kan sige, at vi ikke har behov for noget udvalgsarbejde. Vi indstiller, at lovforslaget går direkte til anden behandling.

Thor Pedersen (V):

Det er det rigtige lovforslag på det rigtige tidspunkt. Der er tale om hædersgaver til dem, der blev særlig hårdt ramt i perioden 1939–1945, og til ulykkesofre på havet som følge af krigen 1914–1918. 40 års dagen for befrielsen er den rigtige begrundelse for forhøjelse af hædersgaverne. Der er jo tale om respekt og en gestus fra samfundets side over for dem, der ydede en indsats for et frit folk.

Vi takker ministeren for initiativet til dette forslag, og vi støtter det selvfølgelig.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Vi kan ikke betale for de tab og afsavn, de to sidste verdenskriges ofre, sårede og invaliderede og deres familier, har lidt, men vi kan trøste, lindre, hædre og takke for deres indsats, som også har været medvirkende til, at vi i frihed kan behandle dette lovforslag i folkettingen i dag.

Jeg vil gerne takke ministeren og regeringen for, at man fører den tradition videre at forhøje hædersgavernes beløb, som det blev gjort i anledning af 10, 15, 20 og 25 års dagen for Danmarks befrielse samt i anledning af 25 års dagen for regeringens brud med besættelsesmagten.

Ved forhandlingen om et tilsvarende forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver, fremsat i anledning af 20 års dagen for Danmarks befrielse, udtalte den konservative ordfører hr. Knud Østergaard, Folketingstidende, 1964–65, sp. 260:

»Der er altså ikke tale om en understøttelse, men om et håndtryk fra nationen til krigsinvaliderede og til de dødes enker.«

Med disse bemærkninger vil jeg med glæde på det varmeste anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i folkettingen.

Agerschou (SF):

SF kan støtte forslaget, og vi kan også støtte, at det går direkte til anden behandling.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan gentage den sidste talers ord; vi støtter også forslaget og har ikke noget behov for udvalgsarbejde i denne sag.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke socialministeren for det foreliggende lovforslag, og dermed har jeg vel også bekræftet, at vi kan tilslutte os det.

Vi finder også, det er en rigtig og en særdeles god måde, at folkettingen, til trods for at der snart er gået 40 år siden afslutningen af de fem mørke år, herved bekræfter sin taknemlighed over for de mennesker, der var villige til at yde ofre, disse ofre, der bl.a. har medvirket til at sikre den frihed, vi har. Friheden er noget, som de fleste i dag tager som noget selvfølgeligt, men mon ikke de 5.370 hædersgavemodtagere ved, at frihed er noget, man må yde ofre for at bevare? Jeg tror det.

Den 5. maj er det som bekendt 40 år siden, Danmark blev befriet, og må jeg i den anledning sige, at det er min opfattelse, at der rundt omkring er stor interesse for denne dag. Jeg var for nylig inviteret til et møde i Tønder, og her blev jeg gjort bekendt med, at man var i færd med at optage en film om besættelsestiden. Det fremgår af Hjemmeværnsbladet nr. 3 fra 1984.

Jeg tillader mig at berøre dette initiativ i forbindelse med lovforslagets behandling her i dag, idet jeg egentlig også mener, at et sådant initiativ burde hædres. Jeg forsøger altså at hædre initiativet på en beskeden måde.

Men som sagt er vi meget tilfredse med det foreliggende lovforslag.

Tinning (VS):

Vi synes også, det er udmærket, at hædersgaverne kommer til udbetaling. Vi er til gengæld lidt trætte af, at skiftende socialministre og folketing kommer til at fremstå som nogle, der uddeler hædersgaver. Vi synes, at det i stedet for den højtids, der er forbundet med det, ville være mere rimeligt at opretholde gaverne og i øvrigt bare lave en automatisk regulering, så vi var fri for stort set én gang hver 5. år plus gemyse at lave forhøjelser. Det synes vi er en urimelig facon at gøre det på, og vi vil meget gerne være med til at diskutere en automatisk regulering, så hædersgaverne bare kommer til udbetaling, som det nu passende bør være.